

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΤΡΙΤΗ. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας. (Ἐθνικὴ ἑορτή).

Σήμερον ψάλλεται πανηγυρικὴ δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τοῦ 1955, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν.

Τυπικὴ διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐπετείῳ

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ α' χορὸς· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ὁ β' χορὸς· Δόξα, καὶ νῦν· «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ».

Οἱ χοροί· Τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

Ὁ β' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ α' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ α' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1955-59 ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός...».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἀρχιερεὺς τὴν εὐχήν·

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ μόνῳ τῷ βούλεσθαι ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, ὁ τῇ ἀρρήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ σου καθαιρῶν δυνάστας καὶ ἀνυψῶν πένητας, ταπεινῶν ἰσχυροὺς καὶ ἀνορθῶν κατερῥαγμένους, κλῖνον πρὸς ἡμᾶς τὸ οὖς σου καὶ πρόσδεξαι τὰς ἐντεύξεις ἡμῶν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ὅτι τὸν λαόν σου τοῦτον ἀπήλλαξας τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ, εὐλογήσας τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱερὸν αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας δεόμεθα, ὅτι ὑπὸ δοκιμασίαν νέαν ὁ λαός σου περιήλθεν. Ὅλη καρδιά ἱκετεύομέν σου τὴν ἀγαθότητα. Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε καὶ ἐπὶ τὴν παροῦσαν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν πατρίδος. Μνήσθητι τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὁμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ παντὸς τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ σου. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δὸς λύτρωσιν τῷ λαῷ σου καὶ ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· Τὴν ἀπόλυσιν.

Ὁ χορός· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα».

Ἦ ἔντεταλμένος· τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Οἱ χοροί· τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ἦ ἱερεὺς· «Δί' εὐχῶν».

2. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τίτου ὀσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῷ πρωτῷ. Τὸ Μεσονυχτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ὑμνολογίαι καὶ

Ἦ Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἐσπέρια: ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ στίχου· «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω», φάλλεται τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν» (δῖς), τὸ μαρτυρικόν· «Εἴ τις ἀρετὴ», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Κύριε, σὺ τοὺς ἱεροὺς μαθητάς σου» καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον ἕτερα· «Ἄπας ὁ βίος μου», μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὡ τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Τῷ ἑσπέρας. Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἀξιὸν ἐστίν», φάλλεται ὁ Μέγας Κανὼν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» καὶ ὁ εἰς τὴν ὀσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν, μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. (Τὰ ἐν τῇ δ', ἢ καὶ θ' ὥδῃ κείμενα τριῶδια παραλείπονται κατὰ τὴν σήμερον, καὶ ψάλλονται κατὰ τὸν Ὅρθρον τῆς ἐπαύριον).

Μετὰ τὴν γ' ὥδῃν, ψάλλονται τὰ καθίσματα.

Μετὰ δὲ τὴν ς' ὥδῃν, φάλλεται τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» ἀργῶς. Ἐπειτα οἱ μακαρισμοὶ καὶ αἱ λοιπαὶ ὥδαι τοῦ κανόνος.

Μετὰ τὴν θ' ὥδῃν, ἐπαναλαμβάνεται ἀργῶς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως».

Τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» χῦμα, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου.

Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», φάλλεται τὸ «Πάντων προστατεύεις».

3. ΠΕΜΠΤΗ τῆς Ε' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. Τοῦ Μεγάλου Κανόνος, Νικήτα ὀσίου τοῦ ὁμολογητοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Μηδικίου, Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου.

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Πρὸ τοῦ ἐξαψάλμου τὸ «Ἐπακούσαι σου Κύριος» καὶ ἡ θυμίασις διὰ κατζίου. Τὸ «Ἀλληλουῖα» (γ') τετράκις εἰς ἤχον βαρὺν μετὰ τῶν στίχων· «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ βαρέος ἤχου (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν, τὰ ἀποστολικά τοῦ βαρέος ἤχου. Δόξα, τὸ μαρτυρικόν. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Μετὰ δὲ τὴν β', τὰ μετὰ τὴν γ' ὠδὴν τοῦ Μεγάλου Κανόνος· «Φωστῆρες θεαυγεῖς». Δόξα· «Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ». Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ ἡ στιχολογία τῶν θ' ὠδῶν. Κανόνες, ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ δύο τριώδια τῆς ἡμέρας (Πέμπτη τοῦ Μεγάλου Κανόνος, ὠδαὶ δ', η' καὶ θ'), ἀμφότερα ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Μετὰ τὴν γ' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ αἵτησις καὶ τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Μετὰ τὴν δ' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου· «Εἰσακήκοα, Κύριε». Μετὰ τὴν ε' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ αἵτησις, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν η' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου· «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν ..., Τὸν ἄναρχον βασιλέα». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου· «Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς μεσίτιν» καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Φωταγωγικόν, τοῦ βαρέος ἤχου (τρίς), συμπληρούμενον ὥς καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Οἱ φαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα, τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ταῖς ληστρικαῖς ἐφόδοις» (δὺς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Τὸν θώρακα τῆς πίστεως», μετὰ τῶν στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου» καί· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Δέχου τὰς φωνάς». Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον· «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητὸς ..., Ἐπουράνιε Βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου», καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκονται αἱ Ὡραι.

Ἐν ταῖς Ὡραις. Εἰς πάσας τὰς Ὠρας, μετὰ τὸ τρισάγιον, λέγεται μόνον τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου». Μετὰ δὲ τοὺς μακαρισμούς, τὰ κοντάκια· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης», «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου»,

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Δόξα· «Μετὰ τῶν ἁγίων». Καὶ νῦν· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Εἴτα τελεῖται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ιδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην» (δίς), τὸ μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἠλούμενος, Κύριε, Σταυρῶ» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Ὅλος ἀνακείμενος θερμῶς» εἰς 4 (4ῃ Ἀπριλίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Θρήνοις κοπτομένη ἡ ἀμνάς».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῳ.

Τῷ π ρ ω ῖ . Τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ὑμναι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ιδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ» (δίς), τὸ μαρτυρικόν· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Βουλὴν προαιώνιον» ἀνὰ μίαν.

Δόξα, καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Τῷ ἑ σ π έ ρ α ς . Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» τρεῖς (ἅπαξ ἄργον, ἅπαξ ἀργοσύνητομον καὶ ἅπαξ σύντομον) καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται ἡ Α' στάσις (Α - Ζ) τῶν οἰκῶν. Μετὰ τὴν Α' στάσιν, ὁ ἀριστερὸς χορὸς· «Τῇ ὑπερμάχῳ» (σύντομον).

Ἀκολουθῶς ψάλλονται αἱ α' καὶ γ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ὡς καὶ ἐν ταῖς προλαβούσαις Παρασκευαῖς. Εἴτα, ἀρχομένου τοῦ δεξιοῦ χοροῦ, τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (ἀργὸν δίχορον) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Β' στάσις (Η - Μ) τῶν οἰκῶν. Μετὰ τὴν Β' στάσιν, ὁ δεξιὸς χορὸς· «Τῇ ὑπερμάχῳ» (σύντομον).

Εὐθὺς φάλλονται αἱ δ', ε' καὶ ζ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ, τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (ἀργοσύντομον δίχορον) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Γ' στάσις (Ν - Σ) τῶν οἴκων. Μετὰ τὴν Γ' στάσιν, ὁ ἀριστερὸς χορὸς· «Τῇ ὑπερμάχῳ» (σύντομον).

Ἀμέσως φάλλονται αἱ ζ', ἡ καὶ θ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ δεξιοῦ χοροῦ, τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (ἀργοσύντομον δίχορον) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Δ' στάσις (Τ - Ω καὶ Α) τῶν οἴκων.

Εἶτα ὁ ἀριστερὸς χορὸς τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (σύντομον) καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ» (χῦμα), «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ» κ.λπ. τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ὡς καὶ ἐν ταῖς προλαβούσαις Παρασκευαῖς.

5. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Ε' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. Τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Κλαυδίου, Διοδώρου Οὐίκτωρος, Οὐίκτωρίνου, Παππίου, Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος μαρτύρων, Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Τῷ πρῶτῳ. Τὸ Μεσονυχτικὸν τοῦ Σαββάτου, εἶτα ὁ

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὸ προσταχθὲν» (τρὶς).

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «Σήμερον ἅπανα κτίσις». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν· «Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ». Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀπεστάλη Γαβριήλ» (ζήτει τῇ 25ῃ Μαρτίου ἐν τῷ Ὅρθρῳ). Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα.

Κανὼν: τῆς Θεοτόκου· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», μέχρι καὶ τῆς ε' ᾠδῆς. Ἀπὸ δὲ τῆς ζ' ᾠδῆς συνάπτονται εἰς αὐτὸν καὶ τὰ δύο τετραῶδια τῆς ἡμέρας, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια ἐκάστου τετραῶδιου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Εἰς τὸ νεκρώσιμον τοῦ α' τετραῶδιου, ὁ στίχος· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε» καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Μεθ' ἑκάστον δὲ θεοτοκίον τοῦ β' τετραῶδιου, φάλλονται καὶ τὰ ἕτερα δύο τροπάρια, μετὰ τῶν ἐν τῷ Τριῶδίῳ στίχων.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς: τὸ κάθισμα· «Ὁ μέγας στρατηγὸς» (ἄπαξ).

Ἀφ' ς' ὥδῃς: τὸ κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ», ὁ οἶκος· «Ἄγγελος πρωτοστάτης» καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (εἰς τὴν δ' ὥδῃν· «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ»)¹⁰.

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Θεοτόκου· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον» (δίδς).

Αἱνοί: τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Κεκρυμμένον μυστήριον» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου, «Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον· «Τὸ προσταχθὲν».

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (ὁ δεύτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ).

Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου· «Ἀναστᾷσα Μαριάμ» (ζήτει τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου ἐν τῷ Ὁρθρῳ).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

6. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. **Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας,** Εὐτυχίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου τοῦ ἐν Μάκρῃ.

Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν Η'

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

10. Ἡ ἀκριβὴς τάξις ὀρίζει ὅπως εἰς μὲν τὰς ὥδᾶς α' - ε' φαλοῦν αἱ καταβασίαι τοῦ Ἀκαθίστου, εἰς δὲ τὰς ὥδᾶς ς' - θ' οἱ εἰρμοὶ τοῦ β' τριωδίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Τὸ προσταχθέν».

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ὁσίας· «Σὲ μὲν διεκώλυε» εἰς 4.

Δόξα τῆς ὁσίας· «Ἐθαυματούργησε, Χριστέ».

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῆς ὁσίας· «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα».

Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὡ θαύματος καινοῦ».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες». Δόξα, τῆς ὁσίας· «Ἐν σοί, μητερ, ἀκριβῶς». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας».
«Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τῆς ὁσίας εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ὁσίας, εἶτα τὸ κάθισμα αὐτῆς· «Τὰ σκιρτήματα πάντα». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Εἰς ἵλὸν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν».

Ἄφ' ᾧ ὡδῆς· τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια· τὸ Η' ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τῆς ὁσίας· «Υπόδειγμα μετανοίας» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

Αἶνοι· τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ἐν σοί, μητερ, ἀκριβῶς», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεύς».

Εὐαγγέλιον τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἐξ ὕψους κατήλθες». **Δόξα**· «Ἐν σοί, μητερ, ἀκριβῶς».

Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου.

Ὁ κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια· τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ πλ. δ' ἡχου· «Σὲ τὸν βασιλέα καὶ δεσπότην» (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου.

«Πτωχεύσας ὁ πλούσιος» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Μάρτυς ἀθλοφόρε ἔνδοξε» (7ῃ Ἀπριλίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ ἄδυτον». Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Ἐδωκας κληρονομίαν», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Θαυμαστὴ τοῦ Σωτῆρος» (δίς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε», μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τῶν οὐρανίων ταγμάτων».

Ἀπολυτίκια· «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ., ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

7. ΔΕΥΤΕΡΑ πρὸ τῶν Βαΐων. Καλλιοπίου μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκόπου Μυτιλήνης, Σάββα τοῦ νέου ὁσίου τοῦ ἐν Καλύμνῳ ἀσκήσαντος.

8. ΤΡΙΤΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καὶ Ἑρμοῦ ἐκ τῶν Ὁ' ἀποστόλων.

9. ΤΕΤΑΡΤΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Εὐψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρείᾳ, Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ νεοφανῶν μαρτύρων.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐψυχίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ π ρ ω ῖ . Τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ὑμνολογίαι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Πλούσιος ἐν πάθεσιν» (δίς), τὸ μαρτυρικόν· «Ἀχορέστῳ διαθέσει ψυχῆς», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Πέραν τοῦ Ἰορδάνου» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Πολυώνυμον σύνταγμα» εἰς 4 (10ῃ Ἀπριλίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Ὡς πηγὴν ἀγιάσματος».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

10. ΠΕΜΠΤΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἀφρικανοῦ μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, Γρηγορίου τοῦ Ε' πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἱερομάρτυρος.

11. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Ἀντίπα ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Περγάμου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀντίπα εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*. Τῷ π ρ ω ῖ. Τὸ Μεσονυχτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ὑμνολογίαι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «*Τὴν ψυχωφελῇ πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν*» (δίς), τὸ μαρτυρικόν· «*Μάρτυρες Κυρίου*» καὶ τὰ 5 ἰδιόμελα εἰς τὸν ἅγιον Λάζαρον· «*Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν*» εἰς 7, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Δόξα· «*Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου*».

Καὶ νῦν· «*Τὴν ψυχωφελῇ πληρώσαντες*».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «*Κατευθυνθήτω*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Τῷ ἑ σ π έ ρ α ς. Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀποδείπνον. Μετὰ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*», ψάλλεται ὁ κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Λάζαρον μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν θ' ὥδην ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «*Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ*». Εἵτα τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «*Ἡ πάντων χαρὰ*» (ζήτει εἰς τὸν κανόνα τῆς αὔριον), τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «*Δί' εὐχῶν*», τὸ «*Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή*».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, σχολάζει ἡ Παρακλητικὴ.

12. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῶν Βαΐων. Ἡ ἀνάστασις τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ **Λαζάρου**, Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου, ἡ κοίμησις τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νεοφύτου τοῦ ἐγκλείστου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νεοφύτου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, δὲν τελοῦνται μνημόσυνα.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ, Μεσονυχτικόν

Εἰς τὸ β' τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», εἰς δὲ

τὸ γ', τὸ κοντάκιον· «Ἡ πάντων χαρά». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» (τρὶς).

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «Κατοικτείρας τῆς Μάρθας».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ δὲ τὴν β', τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, ἡ μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως· «Ὅτι ὑψόγηταί σου» καὶ τὸ κάθισμα· «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εὐθὺς τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανόνες: οἱ δύο τοῦ Λαζάρου, ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, ἀμφότεροι μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα· «Συμπαρέστησαν Χριστῷ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἕτερον· «Προγινώσκων τὰ πάντα».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Λαζάρου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Υἱοὺν διοδεύσας ὥσει ξηράν».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη. Εἶτα ἡ καταβασία· «Κυρίως Θεοτόκον».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (τρὶς) μετὰ τοῦ «Υψοῦτε Κύριον» καὶ τὰ δύο τοῦ Λαζάρου· «Λόγω σου, Λόγε τοῦ Θεοῦ» (δὶς) καὶ· «Διὰ Λαζάρου σε Χριστὸς» (ἅπαξ).

Αἶνοι: τὰ 8 ιδιόμελα τοῦ Λαζάρου· «Ἀνάστασις καὶ ζωή».

Δόξα τοῦ Λαζάρου· «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα».

Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκιον· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Κοντάκιον· «Ἡ πάντων χαρά».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ἀπόστολος τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου· «*Βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες*».

Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου· «*Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος*». Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδῃς τοῦ α' κανόνος· «*Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν*».

Κοινωνικόν· «*Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. Ἀλληλούϊα*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

«*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς, παραλείπεται ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

13. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Ἡ λαμπρὰ καὶ ἔνδοξος πανήγυρις τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Μαρτίνου πάπα Ῥώμης, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου τοῦ ἐν Πτολεμαΐδι.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Γεωργίου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*».

Κοντάκιον· «*Ἡ πάντων χαρά*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 5 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Σήμερον ἡ χάρις*» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Σήμερον ἡ χάρις*».

Εἵσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Χαῖρε καὶ εὐφραίνου*», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Σήμερον ἡ χάρις*».

Ἀπολυτίκια: «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Συνταφέντες σοι» καὶ ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «Μετὰ κλάδων νοητῶς». Δόξα, καὶ νῦν· «Τεταρταῖον Λάζαρον». Μετὰ τὴν β'· «Ἐπὶ φίλῳ σου, Χριστέ». Δόξα, καὶ νῦν· «Αἰνέσατε συμφώνως». Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, «Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ».

Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς (ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης)· «Ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα».

Εὐθὺς (ἄνευ τοῦ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι»), φάλλεται ὁ ν' φαλμὸς καὶ γίνεται ὁ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Δόξα· «Σήμερον ὁ Χριστός». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σήμερον ἡ χάρις».

Κανὼν: ὁ τῆς ἐορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: ἡ ὑπακοὴ τῆς ἐορτῆς· «Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «᾿Ωφθησαν αἱ πηγαί».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη. Εἶτα ἡ καταβασία· «Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανε ἡμῖν».

Ἐξαποστειλάριον: τὸ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (τρὶς) μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» μόνον.

Ἀμέσως ἀναγινώσκεται ἡ εὐχὴ τῶν βαΐων ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης (ἢ ἀπὸ τοῦ θρόνου, ἐὰν χοροστατῇ ἀρχιερεὺς, ὅστις περιβάλλεται πρὸς τοῦτο ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον).

Αἱνοί: τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς· «Ὁ πλεῖστος ὄχλος, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Συνταφέντες σοι».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὗροσάν με».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὔρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρα ζώντων».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς».

Στίχ. «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς».

Στίχ. «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς».

Στίχ. «Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Στίχ. «Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Στίχ. «Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Εἰσοδικόν. «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πύλου ὄνου καθεσθεῖς, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλουῖα».

Ἀπολυτίκια. «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», «Συνταφέντες σοι».

Κοντάκιον. «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων. «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων. «Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα».

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς. «Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν».

Κοινωνικόν. «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλουῖα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, εἴθισται νὰ γίνηται λιτανεία περὶ τοῦ ναοῦ, κρουομένων τῶν κωδῶνων, προπορευομένων φανῶν καὶ ἑξαπτερύγων, καὶ ἀκολουθούντων τῶν χορῶν ψαλλόντων τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν. «Ὁ πλεῖστος ὄχλος, Κύριε», τῶν ἱερέων κρατούντων τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς βαΐοφόρου καὶ τῶν πιστῶν φερόντων κλάδους φοινίκων καὶ ἐλαίας. Πληρωθείσης τῆς λιτανείας πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, ὁ ἱερεὺς βλέπων πρὸς δυσμὰς, ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου. Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν τῶν βαΐων. Εἶτα, ψαλλομένου τοῦ ἀπολυτικίου. «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», ἐπιστρέφομεν ἐν τῷ ναῷ, ὅπου μετὰ τὸ

«Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» γίνεται ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐσπέρας. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Βαΐων.

Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Δόξα· «Συνταφέντες σοι».

Κοντάκιον· «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια· τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου» εἰς 6.

Δόξα τῆς ἑορτῆς· «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου».

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος».

Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα· τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων», μετὰ τῶν στίχων·

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

«Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

Δόξα τῆς ἑορτῆς· «Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων».

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν».

Τὸ «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς ὁ τριώδιος κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ὥδην, λέγεται καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς·

«Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοί, Θεοτόκε, ἀμφότερα ὠκονομήθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν».

Εἶτα, τὸ τρισάγιον καὶ τὰ

Ἀπολυτίκια· «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ., ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ».

14. ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταρασθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς, Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν Ὁ ἀποστόλων.

Ἄρχεται ἡ Ἀγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐσπέρας. Μετὰ τὸ πέρας τῶ Ἑσπερινοῦ, φάλλεται ὁ

Ὁρθρος τῆς Μεγάλης Δευτέρας

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ..., Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν ..., Βασιλεῦ οὐράνιε».

Ὁ ἀναγνώστης, τὸ τρισάγιον, «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν βασιλικὴν ἀκολουθίαν· «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου. (Τοῦτο ποιεῖ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας, ἕως καὶ τῆς Μ. Πέμπτης). Εἶτα πάλιν τὸ τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἡ δέησις, τὸ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ» καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Εἶτα φάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» (γ') τετράκις (δὺς ἀργῶς καὶ δὺς συντόμως) εἰς ἤχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων· «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου».

Τροπάριον· «Ἴδου ὁ νυμφίος» τρίς (δὺς ἀργῶς καὶ ἅπαξ συντόμως). Τὸ τέλος τοῦ α' συμπληροῦται οὕτω· «... προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς», τὸ τέλος τοῦ β'· «... πρεσβείαις τοῦ (ἀγίου τοῦ ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», καὶ τοῦ γ'· «... διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς».

Καθίσματα: τὰ 3 τοῦ Τριωδίου δὺς ἕκαστον.

Εὐαγγέλιον: «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς».

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, φάλλεται τὸ τριώδιον μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Μετὰ τὴν α' ᾠδὴν: ἡ μικρὰ συναπτή, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ἑξαποστειλάριον: «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρίς).

Αἵνοι: τὰ 2 ἰδιόμελα· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος» (δὺς) καί· «Φθάσαντες πιστοὶ» (δὺς).

Δόξα, καὶ νῦν, «Κύριε, ἐρχόμενος».

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα· «Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον», μετὰ τῶν στί-

χων· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου» καί· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν, «Δευτέραν Εὐαν».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητὸς ..., Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος».

Τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρωῒ, Ὦραι (λιταὶ)

Ἀντὶ τῶν τροπαρίων ἐκάστης ὥρας, Δόξα· «Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς Ὦρας. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο», τὸ ὁποῖον λέγεται καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς. Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος». Εἵτα τελεῖται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὰ 3 ιδιόμελα τῶν αἰνῶν (στιχηρὰ καὶ δοξαστικὸν) καὶ τὰ 3 ιδιόμελα τῶν ἀποστίχων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἕτερον ιδιόμελον· «Δευτέραν Εὐαν τὴν Αἰγυπτίαν».

Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ εὐθὺς τὸ

Εὐαγγέλιον· «Καθημένου τοῦ Ἰησοῦ».

Καθ' ἑξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

Τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, Μέγα Ἀπόδειπνον

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ψάλλεται τὸ τριώδιον τῆς ἡμέρας (ἄρχεται ὁ β' χορός), μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ὥδῃν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Τὸν προδηλωθέντα». Εἵτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ».

15. ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ. Τῆς τῶν δέκα παρθένων παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, Κρήσκεντος μάρτυρος, Λεωνίδου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Μετὰ τὸ πέρασ τῷ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ

Ὁρθρος τῆς Μεγάλης Τρίτης

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» κτλ., ὡς προδιετυπώθησαν εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς Μεγάλης Δευτέρας, μέχρι τὸ τροπάριον· «Ἴδου ὁ νυμφίος». Τὸ τέλος ὁμῶς τοῦ ἀ' συμπληροῦται οὕτω· «... πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς».

Καθίσματα: τὰ 3 τοῦ Τριωδίου δις ἕκαστον.

Εὐαγγέλιον: «Συμβούλιον ἔλαβον».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθὺς ἡ αἵτησις, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Εἴτα, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλεται τὸ

Διώδιον, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Ἐξαποστειλάριον: «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρίς).

Αἵνοι: τὰ 2 ἰδιόμελα· «Ἐν ταῖς λαμπρότησι» (δὶς) καί· «Ὁ τῆς ψυχῆς ῥαθυμία» (δὶς).

Δόξα, καὶ νῦν· «Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον».

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα· «Δεῦτε πιστοί», μετὰ τῶν στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου» καί· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ἰδού σοι τὸ τάλαντον».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Τὴν ὥραν, ψυχῇ, τοῦ τέλους», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν» κτλ., ὡς ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Μεγάλης Δευτέρας.

Τῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ πρωῒ, ὦραι (λιταὶ)

Τελοῦνται κατὰ τὴν τάξιν τῆς Μεγάλης Δευτέρας, ἀλλὰ, μετὰ τὸ τρισά-

γιον, τὸ κοντάκιον· «Τὴν ὥραν, ψυχὴ, τοῦ τέλους», τὸ ὁποῖον λέγεται καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς. Εἶτα τελεῖται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν (στιχηρὰ καὶ δοξαστικὸν) καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἕτερον ἰδιόμελον· «Ἴδού σοι τὸ τάλαντον».

Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ εὐθὺς τὸ

Εὐαγγέλιον· «Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης».

Καθ' ἐξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

Τῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ ἑσπέρας, Μέγα Ἀπόδειπνον

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ψάλλεται τὸ τριώδιον τῆς ἡμέρας (ἄρχεται ὁ ἀ' χορός), μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ὥδῃν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ».

16. ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ πόρνης γυναικός, Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων.

Τῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ ἑσπέρας. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ

Ὁρθρος τῆς Μεγάλης Τετάρτης

Ὁ ἱερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» κτλ., ὡς προδιετυπώθησαν εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς Μεγάλης Δευτέρας, μέχρι τὸ τροπάριον· «Ἴδού ὁ νυμφίος». Τὸ τέλος ὁμῶς τοῦ ἀ' συμπληροῦται οὕτω· «... δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς».

Καθίσματα: τὰ 3 τοῦ Τριωδίου δις ἕκαστον.

Εὐαγγέλιον· «Ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος».

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καί, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ, ψάλλεται τὸ

τριώδιον, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ἡ μικρὰ συναπτή, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ἐξαποστειλάριον· «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς).

Αἱνοί: τὰ 4 ἰδιόμελα· «Σὲ τὸν τῆς Παρθένου υἱόν».

Δόξα· «Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμε».

Καὶ νῦν· «Ἡ βεβυθισμένη».

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὰ 4 ἰδιόμελα· «Σήμερον ὁ Χριστὸς παραγίνεται», μετὰ τῶν στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου», «Εὐφρανθήμεν ἀνθ' ὧν ἡμέρων» καί, «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν: «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ὑπὲρ τὴν πόρνην, ἀγαθέ», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν» κτλ., ὡς ἐν τῷ Ὅρθρω τῆς Μεγάλης Δευτέρας.

Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ πρωῒ, Ὑμνοὶ (λιταὶ)

Τελοῦνται κατὰ τὴν τάξιν τῆς Μεγάλης Δευτέρας, ἀλλὰ, μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ὑπὲρ τὴν πόρνην, ἀγαθέ», τὸ ὁποῖον λέγεται καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς. Εἶτα τελεῖται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὰ 6 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν (στιχηρὰ καὶ δοξαστικά) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἕτερον ἰδιόμελον· «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ εὐθὺς τὸ

Εὐαγγέλιον· «Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ».

Καθ' ἐξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ἑσπέρας, Μικρὸν Ἀπόδειπνον

Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται τὸ τριώδιον τῆς ἡμέρας (ἄρχεται ὁ β' χορός), ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».
 Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, λέγεται καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς·
 «Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμηνευτος· μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις. Διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς θεόνυμφον μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν».
 Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς Μεγάλῃς Πέμπτης· «Τὸν ἄρτον λαβὼν» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τὸ σταυροθετοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ».

17. ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ. Τοῦ ἱεροῦ νιπτῆρος, τοῦ μυστικοῦ δείπνου, τῆς ὑπερφυοῦς προσευχῆς καὶ τῆς προδοσίας αὐτῆς, Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου τοῦ Νοταρᾶ.

Σημείωσις. Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ἑσπέρας τελεῖται τὸ μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου.

Μετ' αὐτὸ δὲ ψάλλεται ὁ

Ὁρθρος τῆς Μεγάλῃς Πέμπτης

Ὁ ἱερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» κτλ., ὡς προδιετυπώθησαν εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς Μεγάλῃς Δευτέρας, μέχρι καὶ τοῦ «Ἀλληλούϊα». Εἶτα ἡ αἵτησις καὶ τὸ

Τροπάριον· «Ὅτε οἱ ἑνδοξοὶ μαθηταὶ» (τρῖς). Εὐθὺς τὸ

Εὐαγγέλιον· «Ἐγγίζεν ἡ ἑορτὴ τῶν ἁζύμων».

Ὁ ν' φαλμὸς χῶμα καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται ὁ

Κανὼν, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς· ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα· «Ὁ λίμνας καὶ πηγὰς». Δόξα· «Ταπεινούμενος δι' εὐσπλαγχνίαν». Καὶ νῦν· «Συνεσθίων, Δέσποτα».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς· ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ἐξαποστειλάριον· «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρὶς).

Αἶνοι· τὰ 4 ἰδιόμελα· «Συντρέχει λοιπόν».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὅν ἐκήρυξεν ἁμνόν».

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα· τὰ 4 ἰδιόμελα· «Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα· «Ὁ τρόπος σου δολιότητος».

Καὶ νῦν· «Μυσταγωγῶν σου, Κύριε».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι» καὶ τὸ τρισάγιον, μεθ' ὃ φάλλεται τὸ τροπάριον· «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ» (ἄπαξ).

Εἵτα, τὸ τροπάριον τῆς προφητείας· «Ὁ ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένους» (χῦμα), ἡ προφητεία, ἡ ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἡ

Ἀπόλυσις· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός. Ὁ δι' ὑπερβάλλουσας ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινῶσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῖψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβὰς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωΐ,

Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Σημείωσις. Κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς Προθέσεως, ἐξάγεται καὶ δεύτερος ἁμνός, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸν καθαγιασμόν, ἀποξηραίνεται καὶ φυλάσσεται διὰ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας.

Ἑσπέρια· τὰ 5 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν· «Συντρέχει λοιπόν» (στιχηρὰ καὶ δοξαστικὸν) εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν· «Γέννημα ἐχιδνῶν».

Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου¹¹. «Φῶς ἱλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας.

Εἵτα, ὁ ἱερεὺς· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν» καὶ φάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Ἀπόστολος τῆς Μεγάλῃς Πέμπτῃς· «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου».

Εὐαγγέλιον τῆς Μεγάλῃς Πέμπτῃς· «Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας».

Ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ· «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ». Μετὰ τὴν φρά-

11. Ὁ ἱερεὺς λέγει κατ' αὐτὴν τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ οὐχὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ.

σιν· «... οὐ φίλημά σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰούδας», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων, μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς συμπληροῖ τὸν ὕμνον· «Ἄλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι ...».

Καθ' ἑξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

«Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα».

18. ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἰωάννου ὁσίου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἐσπέρας, Ὁρθρος τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» κτλ., ὡς προδιετυπώθησαν εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς Μεγάλης Δευτέρας, μέχρι καὶ τοῦ «Ἀλληλούϊα». Εἶτα ἡ αἵτησις καὶ τὸ

Τροπάριον· «Ὅτε οἱ ἑνδοξοὶ μαθηταὶ» (τρὶς).

Εὐθὺς ἀναγινώσκεται τὸ **Α' Εὐαγγέλιον** (τῆς Διαθήκης). Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ (καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου Εὐαγγελίου, πλὴν τοῦ ιβ'), ψάλλεται τὸ «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι».

Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται τὸ α', β' καὶ γ' ἀντίφωνον, τὸ κάθισμα· «Ἐν τῷ δείπνῳ» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Β' Εὐαγγέλιον**.

Ἀκολούθως, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλεται τὸ δ', ε' καὶ ς' ἀντίφωνον, τὸ κάθισμα· «Ποῖός σε τρόπος» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Γ' Εὐαγγέλιον**.

Ἀμέσως, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται τὸ ζ', ἡ καὶ θ' ἀντίφωνον, τὸ κάθισμα· «Ὡ πῶς Ἰούδας» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Δ' Εὐαγγέλιον**.

Εὐθὺς, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλεται τὸ ι', ια' καὶ ιβ' ἀντίφωνον, τὸ κάθισμα· «Ὅτε παρέστης» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Ε' Εὐαγγέλιον**.

Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται τὸ ιγ' καὶ ιδ' ἀντίφωνον.

Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ μετὰ τοῦ Ἑσταυρωμένου ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἐκφωνοῦντος ἐμμελῶς τὸ α' τροπάριον τοῦ ιε' ἀντιφώνου· «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου». (Τὸν α' καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον

λέγει τρίς). Τὸ αὐτὸ τροπάριον ψάλλεται ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ ἄνευ τῶν ἐπαναλήψεων. (Εἰς πλείστους ὁμως ναοὺς γίνεται ἡ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον φαλμωδία τοῦτου). Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ λοιπὰ τροπάρια τοῦ ιε' ἀντιφώνου, τὸ κάθισμα· «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **ς' Εὐαγγέλιον**.

Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται οἱ **Μακαρισμοὶ** καὶ τὸ προ-
κείμενον· «Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου» (τρὶς) μετὰ τοῦ στίχου καὶ
ἀναγινώσκεται τὸ **Ζ' Εὐαγγέλιον**.

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται τὸ **Η' Εὐαγγέλιον**.

Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται τὸ
τριώδιον, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ὥδην ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς
αὐτῆς.

Μετὰ τὴν ε' ὥδην, ἡ μικρὰ συναπτή, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συνα-
ξάριον τοῦ **Μηναίου** καὶ τοῦ **Τριωδίου**.

Ἑξαποστειλάριον· «Τὸν ληστὴν αὐθημερόν» (τρὶς) καὶ ἀναγινώσκεται
τὸ **Θ' Εὐαγγέλιον**.

Αἶνοι: τὰ 3 ἰδιόμελα· «Δύο καὶ πονηρά» εἰς 4.

Δόξα· «Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου».

Καὶ νῦν· «Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Ι' Εὐαγγέλιον**.

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά καὶ ἀναγινώσκεται
τὸ **ΙΑ' Εὐαγγέλιον**.

Ἀπόστιχα: τὰ 4 ἰδιόμελα· «Πᾶσα ἡ κτίσις» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα· «Κύριε, ἀναβαίνοντός σου».

Καὶ νῦν· «Ἦδη βάπτεται κάλαμος» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **ΙΒ' Εὐαγγέλιον**
ὑπὸ τοῦ διακόνου ἀπ' ἁμβωνος (ἢ ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης ὑπὸ τοῦ ἱερέως).

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α' χορὸς· «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ

Ἀπολυτίκιον· «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς» (τρὶς).

Εἶτα, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός. Ὁ ἐμπτυσμοὺς
καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας,
διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωΐ, Μεγάλαι Ὑραι

Ὑρα Α': Ὁ ἱερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ..., Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν

..., Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. Ὁ ἱερεὺς· «Ὅτι σοῦ ἐστιν». Ὁ ἀναγνώστης· «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμούς. Εἴτα, Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· Δόξα σοι, ὁ Θεός» (γ'), «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα· «Σταυρωθέντος σου, Χριστέ». Καὶ νῦν· «Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη». Εὐθὺς οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ 3 ἰδιόμελα οὕτως·

Ὁ α' χορὸς τὸ α' ἰδιόμελον· «Σήμερον τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα» ἄνευ στίχου.

Ὁ β' χορὸς τὸν στίχον· «Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;» καὶ τὸ β' ἰδιόμελον· «Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν».

Ὁ α' χορὸς «Δόξα».

Ὁ β' χορὸς «Καὶ νῦν».

Ὁ α' χορὸς τὸ γ' ἰδιόμελον· «Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις».

Ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ κατὰ τὰς ἐπομένας Ὡρας.

Μετὰ τὸ δοξαστικόν, λέγονται τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Τὰ διαβήματά μου», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχήν· «Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὡρα Γ'· Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμούς. Εἴτα· «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὡρᾷ. Δόξα· «Κύριε, κατέκρινάν σε». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος». Καὶ ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ὡρᾷ τάξιν. Εἴτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὡρᾷ. Μετὰ τὴν εὐχήν· «Δέσποτα Θεέ», ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὡρα Δ'· Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμούς. Εἴτα· «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὡρᾷ. Δόξα· «Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ». Καὶ νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν». Καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ὡρᾷ τάξιν. Εἴτα λέγον-

ται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὡρα. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων», ἐπισυνάπτεται ἡ Ὡρα Θ': «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμούς. Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὡρα. Δόξα· «Βλέπων ὁ ληστής». Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς». Καὶ ψάλλει ὁ β' χορὸς τὸ ἰδιόμελον· «Θάμβος ἦν κατιδεῖν». Ὁ α' χορὸς τὸν στίχον· «Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ...» καὶ τὸ ἰδιόμελον· «Ὅτε σε σταυρῷ προσήλωσαν», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος· «σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι» λέγει ὁ β' χορὸς. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «Δόξα». Ὁ β'· «Καὶ νῦν». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ἰδιόμελον· «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου», λέγων ἐκ γ' τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἰδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Ἀκολουθῶς λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὡρα. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ», ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν». «Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων» καὶ ἀκολουθεῖ

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς (τῆς Ἀποκαθηλώσεως)

Ἑσπέρια: τὰ 5 ἰδιόμελα· «Πᾶσα ἡ κτίσις ἡλλοιοῦτο» εἰς 6.

Δόξα: «Ὡ! πῶς ἡ παράνομος συναγωγή».

Καὶ νῦν: «Φοβερὸν καὶ παράδοξον».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον· «Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου» (τρὶς) μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ. Εἶτα, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ὁ

Ἀπόστολος: «Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ».

Εὐαγγέλιον: «Συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς».

Υπάρχοντος διακόνου, τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκεται ἀπ' ἁμβωνος. Ἀναγινωσκομένου τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὸ σημεῖον· «Ὁφίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος», εἰς τῶν ἱερέων, φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον καὶ ἔχων εἰς χεῖρας λευκὴν σινδόνα, προσέρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου εὐρίσκεται ὁ Ἑσταυρωμένος, καὶ ποιεῖ τὴν ἀποκαθηλώσιν. Εἰς τὸ «Λαβὼν τὸ σῶμα», καλύπτει διὰ τῆς σινδόνης τὸ σῶμα τοῦ

Ἐσταυρωμένου καὶ μεταφέρει αὐτὸ ἐν εὐλαβείᾳ εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ α' χορός· «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι».

Ἀκολουθεῖ ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά, μεθ' ἃ οἱ χοροὶ ἐκ τῆς βορείου Πύλης τοῦ ἱεροῦ ἄρχονται ψάλλειν τὰ ἀπόστιχα· «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν καί, κρουομένων πενθίμως τῶν κωδῶνων, γίνεται ἡ ἔξοδος καὶ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου ἐντὸς τοῦ ναοῦ καὶ ἡ τοποθέτησίς του εἰς τὸ πρὸς τοῦτο ἐτοιμασθὲν κουβούκλιον.

Ἡ πομπὴ ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων τῶν λαμπαδούχων, τῶν ἑξαπτερύγων, τῶν ψαλτῶν καὶ τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Οἱ ἱερεῖς, ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον (τοῦ πρώτου αὐτῶν φέροντος ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον), αἶροντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν τὸν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τὸ κουβούκλιον. Εἵτα ἀποθέτουσιν αὐτὸν εἰς τὸ κουβούκλιον, ῥαίνουνσι δι' ἀνθέων καὶ ῥοδοστάγματος καὶ τοποθετοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἀσπάζονται ἀκολούθως τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἐπιτάφιον, τῶν χορῶν ψαλλόντων, πρὸ τοῦ κουβουκλίου, τὸ Δόξα, καὶ νῦν· «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον».

Εἵτα τὸ «Νῦν ἀπολύεις» καὶ τὸ τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς μυροφόροις γυναιξί».

Ἀπόλυσις· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός. Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

19. ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ θεόσωμος ταφὴ καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Παφνουτίου ἱερομάρτυρος.

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἐσπέρας,

Ὁρθρος τοῦ Μεγάλου Σαββάτου (Ἐπιτάφιος Θρῆνος)

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ..., Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν ..., Βασιλεῦ οὐράνιε».

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα· «Ὅτε κατήλθες». Καὶ νῦν· «Ταῖς μυροφόροις».

Καθίσματα· «Σινδόνι καθαρά». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Δεῖξον ἡμῖν, ὡς προεῖπας». Καὶ νῦν· «Ἐξέστησαν χοροί».

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, φάλλεται ὁ

Κανὼν, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ φάλλεται τὸ κάθισμα· «Τὸν τάφον σου, Σωτήρ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἀφ' 5' ᾠδῆς: ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, οἱ ἱερεῖς ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος ψάλλοντες τὸ «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ» καὶ θυμιῶντες τὸν Ἐπιτάφιον. Ἀκολουθῶς ἵστανται πρὸ τοῦ Ἐπιταφίου, ὅπου ψάλλουσι μετὰ τῶν χορῶν εἰς στάσεις τρεῖς τὰ Ἐγκώμια.

Εἰς τὸ τέλος τῆς α' στάσεως, μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις. Εἶτα φάλλεται ἡ β' στάσις, κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ὁποίας ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν Ἐπιτάφιον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς β' στάσεως, μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις. Εἶτα φάλλεται ἡ γ' στάσις, κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ὁποίας ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν Ἐπιτάφιον.

Εἰς τὸ ἐγκώμιον τῆς γ' στάσεως· «Ἐρρόρναναν τὸν τάφον», τὸ ὁποῖον φάλλεται τρεῖς, ὁ ἱερεὺς ραίνει τὸν Ἐπιτάφιον διὰ ῥοδοστάγματος.

Μετὰ τὰ Ἐγκώμια, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ εὐθὺς ψάλλονται ἀργῶς τὰ **ἀναστάσιμα εὐλογητάρια**, μεθ' ἃ καὶ πάλιν μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως· «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι».

Ἐξαποστειλάριον· τὸ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (τρὶς) μετὰ τοῦ· «Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» μόνον.

Αἵνοι: τὰ 4 ἰδιόμελα· «Σήμερον συνέχει τάφος».

Δόξα· «Τὴν σήμερον μυστικῶς».

Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός», γίνεται ἡ ἔξοδος

καὶ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου πέριξ τοῦ ναοῦ μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου¹².

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸν ναόν, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ πρὸ τῆς Ὡραίας Πύλης· «*Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία*» καὶ εἰσάγεται ὁ ἐπιτάφιος εἰς τὸ Ἱερόν, ὅπου λιτανεύεται πέριξ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, ψαλλομένων τῶν ἀπολυτικίων· «*Ὅτε κατῆλθες*», «*Ταῖς μυροφόροις*» καί· «*Ὁ εὐσχήμων*». Πρὸς τὸ τέλος τοῦ τροπαρίου τούτου, καὶ εἰς τὴν φράσιν· «*... κηδεύσας ἀπέθετο*», ὁ Ἐπιτάφιος ἐναποτίθεται ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς.

Εὐθύς, ὁ ἀναγνώστης τὸ τροπάριον τῆς προφητείας, τὴν προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Ἡ ἐκτενής, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ

Ἀπόλυσις· «*Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός. Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν*» κτλ., ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωΐ, Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἑσπέρια: τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου· «*Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς*» καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας· «*Σήμερον ὁ ἄδης στένων βοᾷ*» εἰς 4.

Δόξα: «*Τὴν σήμερον μυστικῶς*».

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ α' ἤχου· «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*».

Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου¹³. «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*». Εὐθύς ἀναγινώσκονται τὰ ἐξῆς ἀναγνώσματα·

Α' ἀνάγνωσμα: «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*».

Δ' ἀνάγνωσμα: «*Ἐγένετο λόγος Κυρίου*».

ΙΕ' ἀνάγνωσμα: «*Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου*».

Μετὰ τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται εἰς ἤχον α'· «*Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας*».

12. Κατὰ τὴν περιφορὰν τοῦ Ἐπιταφίου, ψάλλεται ὑπὸ τινων τὸ ἰδιόμελον· «*Τὸν ἥλιον χρύφαντα*».

13. Ὁ ἱερεὺς λέγει κατ' αὐτὴν τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ οὐχὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Εἶτα, μεθ' ἑκάστον στίχον τοῦ Ὑμνου τῶν τριῶν Παίδων, οἱ χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσιν ἐναλλάξ τὸ «Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε».

Εἶτα ὁ ἱερεὺς· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι ἅγιος εἶ» καὶ ψάλλεται Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

Ἀπόστολος τοῦ Μεγάλου Σαββάτου· «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν».

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἀποστόλου, ὁ λειτουργῶν ἱερεὺς, ἐξερχόμενος εἰς τὰ βημόθυρα καὶ σκορπίζων φύλλα δάφνης, περιέρχεται ὅλον τὸν ναὸν ψάλλων εἰς ἦχον βαρύν, ἀντὶ τοῦ «Ἀλληλουῖα», τὸ «Ἀνάστα ὁ Θεός», τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ μετὰ τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

Εὐαγγέλιον τοῦ Μεγάλου Σαββάτου· «Ὁψὲ Σαββάτων».

Καθ' ἐξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ· «Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία». Μετὰ τὴν φράσιν· «... πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων, μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς συμπληροῖ τὸν ὕμνον· «Τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ ...».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Ἐξηγέρθη, ὡς ὁ ὑπνῶν, Κύριος καὶ ἀνέστη σῶζων ἡμᾶς. Ἀλληλουῖα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, λέγεται τὸ κάτωθι:

Ἦχος πλ. β'.

«Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

«Εἵη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

20. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἡ ζωηφόρος ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ.

Τῷ Σ α β β ἄ τ ω ἑ σ π ἔ ρ α ς. Περὶ τὴν 11ην μ.μ., ἄρχεται ἡ Παννυχὶς τοῦ Πάσχα.

Ὁ ἱερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεός ..., Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν ..., Βασιλεῦ οὐράνιε» καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὸ «Κύριε ἐλέησον» (ιβ').

Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ἀμέσως φάλλεται ὁ κανὼν· «Κύματι θαλάσσης», μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς· ἄνευ συναπτῆς, φάλλει ὁ α' χορὸς τὸ κάθισμα· «Τὸν τάφον σου, Σωτήρ» (ἁπαξ).

Ἀφ' 5' ᾠδῆς· ἄνευ συναπτῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος.

Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ὁ ἀναγνώστης λέγει τὸ τρισάγιον καὶ ὁ χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὅτε κατῆλθες». Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ· «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός», μετ' ἐκφωνήσεως· «Ὅτι ἐλεήμων» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως

Μετὰ ταῦτα, ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ βλέπων πρὸς δυσμὰς, κρατῶν τρίκηρον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων τὸ ἑξῆς·

Ἦχος πλ. α'.

«Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς καὶ δοξάσατε Χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν».

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται δις ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἶτα ὁ ἱερεὺς, κρατῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὸ τρίκηρον, ἐξέρχεται τοῦ ναοῦ μετὰ τῶν χορῶν καὶ τοῦ λαοῦ, προπορευομένων λαμπάδων, ἐξαπτερύγων καὶ τῆς εἰκό-
νος τῆς Ἀναστάσεως, ψάλλων τὸ κάτωθι·

Ἦχος πλ. β'.

«Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς· Καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξιώσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν».

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὑπὸ τῶν χορῶν. Φθάσαντες εἰς τὴν ἐξέδραν, ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς» καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Β' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ὁρθρος

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσι, ὁ ἱερεὺς, λαβὼν θυμιατὸν καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν

Εὐαγγέλιον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ἐκφωνεῖ· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Καὶ ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ἅπαξ ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν. Τοῦτο ψάλλεται καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν συντόμως, τοῦ ἱερέως ἀπαγγέλλοντος τοὺς 4 στίχους· «Ἀναστήτω ὁ Θεός», καθὼς καὶ τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Ἀκολουθῶς ψάλλεται καὶ πάλιν ἀργῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως μέχρι τῆς φράσεως· «... θάνατον πατήσας», τὸ δὲ ἐπίλοιπον ἀποπληροῖ ὁ χορὸς. Εἷτα ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι», ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν καὶ ψάλλεται ὁ

Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστήσει σου, Κύριε». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ ἀκολουθῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς) καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (ἅπαξ) καὶ γίνεται μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις ὡς ἑξῆς·

Εἰς τὴν α' ᾠδὴν· «Ὅτι σὸν τὸ κράτος».

Εἰς τὴν γ' ᾠδὴν· «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν». Καὶ ψάλλεται ἡ ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον».

Εἰς τὴν δ' ᾠδὴν· «Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος».

Εἰς τὴν ε' ᾠδὴν· «Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται».

Εἰς τὴν ς' ᾠδὴν· «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς». Καὶ ψάλλεται τὸ κοντάκιον καὶ ἀναγινώσκονται ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀμέσως τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρὶς) καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (τρὶς).

Εἰς τὴν ζ' ᾠδὴν· «Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου».

Εἰς τὴν η' ᾠδὴν· «Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα». Ὁ διάκονος· «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα».

Καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἀκολουθῶς·

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου».
«Φωτίζου, φωτίζου».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην».
«Φωτίζου, φωτίζου».

Στίχ. «Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα,
ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου».
«Ὡ θείας! Ὡ φίλης!».

Στίχ. «Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει,
ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη».
«Ὡ θείας! Ὡ φίλης!».

Στίχ. «Δόξα· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου
καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος».
«Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Στίχ. «Καὶ νῦν· Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη·
χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου».
«Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνῇ Παρθένε, χαῖρε,
καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φω-
τίζου, φωτίζου ...».

Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (ἅπαξ), ἡ
συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις· «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι».

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ ὑπνώσας» (τρὶς).

Αἵνοι, τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου· «Ὑμνοῦμέν σου, Χριστέ» καὶ τὰ 4
στιχηρὰ τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερὸν», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς).

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ Κατηχητικὸς Λόγος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου· «Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν ψάλλεται
τὸ ἀπολυτίκιον αὐτοῦ· «Ἡ τοῦ στόματός σου»¹⁴.

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Μετὰ τὸ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία», ψάλλεται δεκάκις τὸ «Χριστὸς

14. Ἐνταῦθα εἶναι ἡ ἀρχικὴ καὶ κανονικὴ θέσις τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Λόγου τού-
του, ὡς μαρτυρεῖται ὑπὸ πάντων τῶν *Τυπικῶν* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Αἰτία τῆς
μεταθέσεως αὐτοῦ εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας ὑπῆρξε, πιθανώτατα, ἡ βραδύτης
τῆς προσελεύσεως τῶν Χριστιανῶν εἰς τὸν ναόν, εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἀκολουθία τοῦ
Πάσχα ἐτελεῖτο κατὰ τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας τῆς Κυριακῆς, ὥστε οἱ προσερχό-
μενοι νὰ μὴ στεροῦνται τῆς ἀκροάσεως τοῦ ὠραιοτάτου τούτου Λόγου.

Ἀνέστη», ὡς καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὁρθρου. Εἶτα τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, ὡς ἐξῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Εἶπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσσονται σε οἱ ἐχθροί σου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνήσάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν».

«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός».
«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν».
«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Εἰσοδικόν· «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν εἴσοδον· «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ ἡ ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον».

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

Ἀπόστολος τοῦ Πάσχα· «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμεν».

Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα· «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε».
Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀντὶ τοῦ «Εἴη τὸ ὄνομα», «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς εἰς ἤχον β').

Ἀπόλυσις, γίνεται διαλογικὴ ὡς ἀκολούθως·

Ὁ ἱερεύς· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν». «Εὐλογία Κυρίου ...». «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ..., ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος».

Ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν λαόν· «Χριστὸς ἀνέστη».

Ὁ λαός· «Ἀληθῶς ἀνέστη».

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἐκ τρίτου. Εἶτα.

Ὁ ἱερεύς· «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει».

Ὁ λαός· «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἑγερσιν».

Ὁ ἱερεύς· «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν» (ὅλον).

Ὁ λαός· «Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Α' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Α' ἐβδ. Ἰωάννου.

21. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀναστασίου ὁσίου Σιναΐτου τοῦ Κυπρίου. Ἦχος β'.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ Θ' Ὥρα τοῦ Πάσχα

Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ἀντὶ τῶν Ὥρων, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ Ἀποδείπνου, τελεῖται ἡ κάτωθι ἀκολουθία, γνωστὴ ὡς Θ' τοῦ Πάσχα (ἅπαντα λέγονται χῦμα).

«Εὐλόγητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» (γ'), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» (γ'), «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ», «Ἐν τάφῳ σωματικῶς». Δόξα· «Ὡς ζωηφόρος». Καὶ νῦν· «Τὸ τοῦ Υἱίστου», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», «Δι' εὐχῶν».

Ἡ ὡς ἄνω ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς καὶ εἴτα γίνεται ἡ ἀπόλυσις οὕτως·

Ὁ ἀναγνώστης· «Χριστὸς ἀνέστη» (γ'). «Δόξα, καὶ νῦν, Κύριε, ἐλέησον (γ'). Εὐλόγησον». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν», ἐπισφραγίζων διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, πρὸ τῆς ἀπολύσεως, λέγεται καὶ ἡ εὐχή· «Εὐλόγητὸς εἶ, Δέσποτα παντοκράτωρ» (ζήτει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, εἰς τὰ τροπάρια διὰ τὸ Πεντηκοστόριον).

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας, Μέγας Ἑσπερινὸς (τῆς Ἀγάπης)

Μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμῷ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνῶν· «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς διετυπώθη ἐν τῷ Ὁρθρῳ.

Εἴτα λέγονται τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἄρχονται οἱ χοροὶ τῶν κεκραγαρίων εἰς ἦχον β', ἄνευ τῆς στιχολογίας «Θοῦ Κύριε».

Ἑσπέρια: τὰ 6 ἀναστάσιμα· «Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα».

Δόξα· «Τὸν σωτήριον ὕμνον».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Τίς Θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀμέσως· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ

Εὐαγγέλιον· «Οὔσης ὀψίας» (Κυριακῇ τοῦ Πάσχα εἰς τὸν Ἑσπερινόν).

Εἴτα, ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Εὐθύς, ὡς εἴθισται ἐν Κύπρῳ καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα, γίνεται λιτανεία περίξ τοῦ ναοῦ, φαλλομένων τῶν ἀποστίχων. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ ναῷ, γίνεται (ἄνευ δεήσεως) ἀσπασμὸς τῆς εἰκόνης τῆς Ἀναστάσεως.

Ἀπόστιχα: τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστέ Σωτήρ» καὶ τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἀπόλυσις, διαλογικὴ ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τοῦ Πάσχα [ἐν τοῖς καθεδρικοῖς ναοῖς, παρόντος ἀρχιερέως]

Ἀναγινωσκομένης τῆς Θ' τοῦ Πάσχα ἐν τῷ συνοδικῷ, ὁ ἀρχιερεὺς ἐνδύεται τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολήν, παρισταμένων ἱερέων καὶ διακόνων, ἐνδεδυμένων τὰς οἰκείας αὐτῶν στολάς. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θ', τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ κρουομένων χαρμολύτης τῶν κωδῶνων, ὁ ἀρχιερεὺς, κρατῶν τὴν ἀρχιερατικὴν ῥάβδον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον μικροῦ σχήματος μετὰ παραστάσεως τῆς Ἀναστάσεως, κατέρχεται ἐν πομπῇ, προπορευομένων κατὰ σειρὰν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῶν ἑξαπτερύγων, τῶν λαμπαδούχων, τῶν χορῶν, τῶν διακόνων καὶ τῶν ἱερέων στοιχηδόν, κρατούντων ἀνημμένους λαμπάδας. Δύο διάκονοι, φέροντες δικηροτρίκηρα καὶ ἕτεροι δύο φέροντες κιβωτοὺς καὶ θυμιατά, περιστοιχίζουσι τὸν ἀρχιερέα.

Τῆς πομπῆς εἰσελθούσης εἰς τὸν ἱερὸν ναόν, ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εὐθύς εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ὅπου, θυμιῶν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ τὸ «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ οὕτως ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ὁ ἀρχιερεὺς παραμένει κατὰ τὰ εἰρηνικὰ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ λέγει τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι» καὶ ἀκολούθως, περιστοιχίζόμε-

νος ὑπὸ τῶν διακόνων, φερόντων κιβωτοὺς καὶ δικηροτρίκηρα, θυμιᾷ τὸν ναὸν κατὰ τὰ κεκραγάρια.

Μετὰ τὴν θυμίασιν, ὁ ἀρχιερεὺς, προπορευομένων τῶν διακόνων κρατούντων δικηροτρίκηρα, ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν δεσποτικὸν θρόνον, ὅπου οἱ διάκονοι ποιοῦσι σχῆμα καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα.

Εἰς τὴν εἴσοδον, ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ «Φῶς ἱλαρὸν» ἐκ τοῦ θρόνου, συμφαλλόντων τῶν κληρικῶν, καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Τίς Θεὸς μέγας». Τῶν χορῶν ἐπαναλαμβάνοντων τὸ προκείμενον, εἰσέρχεται οὗτος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ἀκολουθούντων τῶν ἱερέων, ὅπου ἀπὸ τῆς καθέδρας ἀναγινώσκει ἐλληνιστὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τμηματικῶς, τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται εἰς ξένας γλώσσας ὑπὸ ἱερέων καὶ διακόνων.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα, ἀφοῦ ψαλῇ ὑπὸ τοῦ χοροῦ τὸ «Ἡ ἀνάστασίς σου», ὁ κληρὸς ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ἵσταται στοιχηδὸν εἰς τὸν σωλῆαν. Ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης ψάλλει τὸ «Πάσχα ἱερὸν», συμφαλλόντων τῶν ἱερέων. Ψάλλομένων τῶν ὑπολοίπων ἀποστίχων, ἡ ὅλη πομπή, κατὰ τὴν ἰδίαν σειράν, ἐξέρχεται ἐκ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, περιέρχεται τὸν ναὸν καὶ ἀνέρχεται ἐν τῷ συνοδικῷ μετὰ τοῦ λαοῦ, ὅπου γίνεται ἡ ἀπόλυσις καὶ ψάλλεται ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ ἀρχιερέως.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκδύεται τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ ἀνταλλάσσει τὸν ἀναστάσιμον χαιρετισμὸν μετὰ τοῦ λαοῦ, διανέμων πασχαλινὰ αὐγά.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα

Ὁρθρος

Μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιᾷ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνῶν· «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς διετυπώθη ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Εἶτα τὰ εἰρηνικὰ καί, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα», ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα ὡς διετυπώθη ἐν τῇ Κυριακῇ. Μετὰ τὴν 5' ᾠδὴν, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πάσχα καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τρεῖς κτλ. Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 4 ἀναστάσιμα στιχηρά· «Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις» καὶ

τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρεῖς καὶ εὐθὺς ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

Ψάλλονται ἅπαντα ὡς καὶ ἐχθές, ἀλλ' Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Κατὰ τὸν ἀνωτέρω τύπον τελοῦνται αἱ ἀκολουθίαι καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ἡ εἴσοδος γίνεται μετὰ θυμιατοῦ (διότι δὲν λέγεται Εὐαγγέλιον), καὶ ψάλλονται τὰ ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* δι' ἐκάστην ἡμέραν ὀριζόμενα προκείμενα. Ἐναλλάσσονται δὲ οἱ ἤχοι καθ' ἐκάστην, ἥτοι τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωῒ ψάλλονται τὰ τοῦ γ' ἤχου, τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωῒ τὰ τοῦ δ' ἤχου κ.ο.κ. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

22. ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως τοῦ Συκεώτου. Ἦχος γ'.

23. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου. Ἦχος δ'.

Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικός ναὸς Ἀγίου Γεωργίου Παραλιμνίου καὶ αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Ἀλαμάνου, Ἀγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου (παρὰ τὸ χωρίον Τροῦλλοι Λάρνακος) καὶ Συμβούλου (Ἀγίου Γεωργίου).

Ἑσπερινὸς¹⁵

«Δόξα τῇ ἀγίᾳ», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου Γεωργίου·

«Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν».

Δόξα τοῦ ἁγίου· «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

15. Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου, ὁ ἑσπερινὸς διαφοροποιεῖται κατὰ τὰ ἐξῆς· Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Ἀνευφημοῦσι λαοί», πρὸ τῶν ὁποίων λέγονται οἱ στίχοι· «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει», «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου» καὶ «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον· «Φωνή μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Νευέτω δίκαια». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὡ θαύματος καινοῦ». Εἴτα, αἱ δεήσεις τῆς λιτῆς καὶ ἡ προσκύνησις τῶν εἰκόνων, ψαλλομένων τῶν ἀποστίχων.

Ἀπόστιχα: τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ» καὶ τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα τοῦ ἁγίου· «Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα».

Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἴτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς» καὶ πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

(Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀρτοκλασία, τὸ τελευταῖον «Χριστὸς ἀνέστη» ψάλλει ὁ ἱερεὺς, μεθ' ὃ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, τὸ «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν» καὶ ἀντὶ τοῦ «Εἴη τὸ ὄνομα» τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, εἰς ἥχον β'). Εἴτα ἡ ἀπόλυσις, διαλογικὴ ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Ὅρθρος

«Δόξα τῇ ἀγίᾳ» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἐπτάκις (τρίς ἄνευ στίχων καὶ τετράκις μετὰ τῶν στίχων). Δόξα· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς».

Καὶ νῦν· «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Εἴτα ὁ ἱερεὺς τὰ εἱρηνικά.

Κάθισμα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον τοῦ ἁγίου· «Γεωργήσας ἐμμελῶς». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς θεοτοκίον·

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

«Κατεπλάγησαν ἀγνή, πάντες ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ σύμπαντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι· καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι».

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει» (τρίς) μετὰ τοῦ στίχου· «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου».

Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου· «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων».

Εἴτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τρίς (ἄνευ τοῦ ν' ψαλμοῦ)

καὶ εὐθύς· «Δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου». «Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Εἶτα ὁ στίχος· «Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ» καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου· «Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα».

Τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου», τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') καὶ ἡ ἐκφώνησις· «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς».

Κανόνες: ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (ἅπαξ), ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Εὐσεβείας τοῖς τρόποις». Δόξα, τοῦ αὐτοῦ· «Τὸν ἐπίγειον πλοῦτον». Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς θεοτοκίον·

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Σοφίαν καὶ Λόγον.

«Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σε καταφεύγομεν, ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πόθῳ, καὶ πίστει πανύμνητε».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πάσχα καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Εὐθύς, τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρὶς), τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (τρὶς) καὶ αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ ἁγίου. Εἰς τὰ 2 τελευταῖα τροπάρια προτάσσονται τὰ «Δόξα» καὶ «Καὶ νῦν», μετὰ τῶν 2 τελευταίων μεγαλυναρίων τοῦ Πάσχα. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (ἅπαξ), ἡ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ἐξαποστειλάρια: τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ ἁγίου· «Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν» καὶ πάλιν τὸ τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ ὑπνώσας».

Αἶνοι: τὰ 4 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Δεῦτε τὴν παν-

έορτον φαιδράν», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα· «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει» καί· «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου». Εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα τοῦ ἁγίου· «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ».

Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς» καὶ πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Θεία Λειτουργία

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Μετὰ τὴν εἴσοδον, «Χριστὸς ἀνέστη», «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς» καὶ ἡ ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον».

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου· «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν».

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε».

Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Σήμερον ἅγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος.

24. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἑλισάβετ ὁσίας τῆς θαυματουργοῦ. Ἦχος πλ. α'.

25. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ¹⁶. Ἦχος πλ. β'.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου εὑρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιά.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραι μοναὶ Ζωοδόχου Πηγῆς (Παναγίας Γλωσσᾶ, παρὰ τὸ χωρίον Κελλάκι Λεμεσοῦ) καὶ Παναγίας Ἀμιροῦς (παρὰ τὸ χωρίον Ἀψιοῦ Λεμεσοῦ).

16. Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀποστόλου, προστίθενται εἰς τὴν κατωτέρω διάταξιν καὶ τὰ ἐν τῷ Κυπρίῳ Μηναιῷ εὑρισκόμενα ἀναγνώσματα, λιτή, ἀπόστιχα, καθίσματα, ἀντίφωνον καὶ Εὐαγγέλιον, ψαλλόμενα κατὰ τὸν τύπον τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἑσπερινὸς

«Δόξα τῇ ἀγία», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς· «Ξένα καὶ παράδοξα» καὶ τὰ 3 πρῶτα τοῦ ἀποστόλου· «Τῶν θεηγόρων λογίων».

Δόξα τοῦ ἀποστόλου «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις».

Καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου· «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Ἄγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Μετὰ τὰ πληρωτικά, γίνεται ἡ μνημονευθεῖσα λιτανεία καὶ ὁ μετ' αὐτὴν ἀσπασμὸς τῶν εἰκόνων, ψαλλομένων τῶν ἀποστίχων.

Ἀπόστιχα: τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτὴρ» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Χαίροις ἡ ζωηφόρος πηγὴ», μετὰ τῶν στίχων·

«Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγάσεν τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

Δόξα τοῦ ἀποστόλου· «Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας»¹⁷.

Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ τὸ ἐξῆς ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς·

Ἦχος α'.

«Ὁ ναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζώους, ἀναβλύζων ἰάματα· ὧ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζῶην τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου· «Ἀπόστολε ἅγιε καὶ εὐαγγελιστὰ» καὶ πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Ἀπόλυσις, ἡ διαλογικὴ τοῦ Πάσχα.

17. Εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου, λέγεται τὸ δοξαστικὸν αὐτῆς· «Σαλπίσσωμεν φιλέοργοι».

Ὅρθρος

«Δόξα τῇ ἀγίᾳ» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἐπτάκις (τρὶς ἄνευ στίχων καὶ τετράκις μετὰ τῶν στίχων). Δόξα· «Ἀπόστολε ἅγιε καὶ εὐαγγελιστά». Καὶ νῦν· «Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε» καὶ πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὰ εἰρηνικά καὶ οἱ

Κανόνες: τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, τῆς Θεοτόκου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ τοῦ ἀποστόλου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Μεθ' ἐκάστην ὥδην, ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (ἅπαξ), ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις, ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα καὶ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου. Εἶτα, τὸ κάθισμα αὐτοῦ· «Εἰς ὕψος ἀνελθών». Δόξα, τοῦ αὐτοῦ· «Ὡς ἀστέρα μέγαν σε». Καὶ νῦν, τὸ τῆς Θεοτόκου· «Τὴν ἀένναον κρήνην καὶ ζωηράν».

Ἀφ' ς' ὥδης: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εὐθύς, τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» (τρὶς), τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (τρὶς) καὶ αἱ λοιπαὶ ὥδαι τῶν κανόνων.

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὥδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων, ἡ τῆς Θεοτόκου καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου. Εἰς τὰ 2 τελευταῖα τροπάρια προτάσσονται τὰ «Δόξα» καὶ «Καὶ νῦν», μετὰ τῶν 2 τελευταίων μεγαλυναρίων τοῦ Πάσχα. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (ἅπαξ), ἡ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ἐξαποστειλάρια: τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ ἀποστόλου· «Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου» καὶ τῆς Θεοτόκου· «Πηγὴ ὑπάρχεις ἀληθῶς».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 2, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Ἰδὼρ τὸ τῆς πηγῆς» καὶ τὰ 3 τοῦ ἀποστόλου· «Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινός», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ» καί· «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ». Εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα τοῦ ἀποστόλου· «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις»¹⁸.

Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἶτα· τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», «Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε» «Ἀπόστολε ἅγιε» καὶ πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Θεία Λειτουργία

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις καὶ τὰ εἰρηνικά.
Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Μετὰ τὴν εἴσοδον, «Χριστὸς ἀνέστη», «Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε», «Ἀπόστολε ἅγιε» καὶ ἡ ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον».

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες»

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ἀπόστολος τοῦ ἀπ. Μάρκου· «Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα».

Εὐαγγέλιον τῆς Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου· «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ».

Τὰ λοιπὰ ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

26. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Βασιλέως ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς, Καλανδίωνος ὁσίου τοῦ Κυπρίου, Γεωργίου κτήτορος μονῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν Κουτσοβένδῃ Κύπρου. Ἦχος πλ. δ'.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ ἁγίου Καλανδίωνος καὶ τοῦ ἁγίου Γεωργίου εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

27. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ἈΝΤΙΠΑΣΧΑ. Τὰ ἐγκαίνια τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καὶ ἡ ψηλάφησις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ, Συμεὼν ἱερομάρτυρος, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Ἑωθινὸν Α΄

Σημείωσις. Ὡς καὶ ἐν τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ἐσημειώθη, κατὰ τὴν σήμερον δὲν τελοῦνται μνημόσυνα.

18. Εἰς ναὸν τῆς Θεοτόκου, λέγεται τὸ δοξαστικὸν τῶν ἑσπερίων· «Τίς λαλήσει».

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα Ἑσπερινὸς

«Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» καὶ εὐθὺς ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις (ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν). Εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν»¹⁹. Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὰ εἱρηνικά.

Ἑσπέρια: τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης, Χριστέ».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος», μετὰ τῶν στίχων·

«Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών».

«Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον».

Τὸ «Νῦν ἀπολύεις» καὶ τὸ τρισάγιον· «Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρὸς» κτλ.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» (τρις).

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» (τρις χῦμα) καὶ εὐθὺς (ἄνευ τοῦ «Βασιλεῦ οὐράνιε»)· Δόξα, καὶ νῦν· «Παναγία Τριάς». Δόξα, καὶ νῦν· «Πάτερ ἡμῶν», «Ὅτι σοῦ ἐστιν», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ ἀπόλυσις.

19. Ἀπὸ τῆς σήμερον, μετὰ τὴν ἐναρκτήριον εὐλογίαν πάσης ἀκολουθίας, λέγεται τρις τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (εἰς μὲν τὸν Ἑσπερινόν, τὸν Ὅρθρον καὶ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ψάλλεται, εἰς δὲ τὸ Ἀπόδειπνον, τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὰς Ὠρας λέγεται χῦμα). Τοῦτο ἀντικαθιστᾷ τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἀκολουθιῶν «Βασιλεῦ οὐράνιε» ἢ τὸ τρισάγιον ἢ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Τὸ μὲν τρισάγιον καὶ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἀκολουθιῶν ἀπὸ τοῦ ἀποδείπνου τῆς Πέμπτης τῆς Ἀναλήψεως, τὸ δὲ «Βασιλεῦ οὐράνιε» ἀπὸ τοῦ ἀποδείπνου τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὅρθρος

«Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» καὶ εὐθὺς φάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρεῖς (ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν). Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν· «Παναγία Τριάς» κ.λπ., τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον.

Τὰ εὐλογητάρια δὲν φάλλονται.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών» τρεῖς μετὰ τοῦ στίχου·

«Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί».

Εὐαγγέλιον: τὸ Α' ἑωθινὸν καὶ ἡ τάξις αὐτοῦ.

Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Ὁ ν' ψαλμὸς φάλλεται καὶ γίνετα ὁ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα· «Δόξα· Ταῖς τῶν ἀποστόλων». «Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς».

Κανὼν: ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος, ὡς διετάχθη ἀνωτέρω. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (τρεῖς) μετὰ τοῦ «Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν» καὶ τὰ 2 τῆς ἑορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου» (δις) καί· «Σήμερον ἔαρ μυρίζει» (ἅπαξ).

Αἶνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Θεία Λειτουργία

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρεῖς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Τὸ τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα· «Διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα· «Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς· «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα».

Κοινωνικόν· «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

«Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Σημείωσις. Ἐφεξῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, εἰς τὸν Ὅρθρον στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν ψάλλεται τὸ κοντάκιον τῆς προλαβούσης ἑορτῆς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Β' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Β' ἐβδ. Ἰωάννου.

28. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων, Μέμνονος ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μέμνονος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

29. ΤΡΙΤΗ. Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου ἐκ τῶν Ο' ἀποστόλων.

30. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰακώβου ἀποστόλου ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου.